

Сумна Маці, несуцешна,
горка плача,
так балесна, -
Бо канае Сын адзіны –
ўкрыжаваны Ён, нявінны.
Мукі церпіць
разам з Сынам, блізка смерці
ўжо хвіліна. –
Сына кроў
з крыжа сцякае, сэрца Маці
жаль сціскае.

Голас Сына
ўжо сціхае,
Маці з гора
ледзь жывая.
Час канання надыходзіць –
боль нішто ёй
не лагодзіць.
Страшна бачыць Сына Мукі:
ў ранах цела – твар і рукі.
– Маці з Сынам
пакутуе
у хвіліну
цяжку тую.